

iværksat med henvisning til ønsket om at forbedre konkurrencevilkårene i forhold til EU.

EU skal ikke hoppe og springe for USA, det er slet ikke meningen, men hvis EU ikke snart tager såvel sin egen manglende samarbejdsvilje som omverdenens utålmodighed alvorligt, er det, at vi havner i en skyttegravskrig, og hvis det sker, vil udviklingslandene komme til at betale prisen.

Hos Kristendemokraterne kan vi ikke sige det nok: Det er nu, der skal handling bag, og det er nu, den danske regering må vise, at den formår at arbejde progressivt for, at EU lever op til, at Doharunden er en udviklingsrunde.

I forårets forespørgselsdebat ønskede vi eksempelvis, at Harbinsons forslag skulle virke som forhandlingsgrundlag på landbrugsområdet, for det var et reelt og progressivt forslag til, hvordan vi i WTO kunne komme videre med at skabe en fair og fri handel, og dermed til, hvordan vi rent konkret kunne komme fra ord til handling.

På samme måde må vi nu i ruinerne af Cancúnssammenbruddet arbejde for at komme fra ord til handling. Vi må sørge for, at debatten ikke kommer til at dreje sig om, hvem der var skyld i topmødets sammenbrud, men om, hvordan vi kommer videre herfra. For at det som sagt skal kunne lade sig gøre, er det altså et ansvar og en opgave, der hviler på EU's skuldre, og det er derfor ikke nok blot at fastholde de tilbud, der er fremlagt i Cancún. EU bliver nødt til at vise sig fleksibel i forhandlingerne.

Vi mener, at det er på tide, at der bliver gjort en mere aktiv indsats for at sikre, at EU indser, at bolden er på egen banehalvdel. Der skal fleksibilitet ind i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil blot gerne kvittere for Kristendemokraternes ordførers tale og glæde mig over, at Kristendemokraterne er med i det her brede flertal – det var de ikke sidste gang, vi havde en vedtagelse omkring WTO – ikke fordi det er et udtryk for, at Kristendemokraterne nu er på en eller anden slingrekurs, men fordi vi netop i forsøget på at nå en vedtagelse her i Folketinget, der er så bred som muligt, har udvist fleksibilitet og det at lytte til hinanden, de ting, som jeg også hører ordføreren sige, at vi skal bruge i WTO. Så velkommen hjem.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for mange gode indlæg og mange gode tanker omkring WTO og den alvor, hvormed vi alle sammen ser på det. Det er jo fuldstændig rigtigt, som Kristendemokraterne også sagde her som de sidste, men alle jo er enige i, at dette er meget alvorligt og vil have meget stor virkning for verdensudviklingen, hvis ikke der kommer nogle gode resultater af Doharunden. Så det er vi enige i.

Jeg er glad for, at der er den enighed, uanset at der er tre forskellige forslag til vedtagelse. Der er jo egentlig fire, for Enhedslisten er jo kommet med to, men uanset det er de jo alle sammen båret af den gode vilje til at få løst problemerne og i første række at få løst op for problemerne.

Jeg synes ikke, vi skal traske videre rundt i, hvem der har skylden for hvad. Jeg skal bare igen understrege, når hr. Jørn Jespersen siger, at hovedårsagen var de rige landes protektionisme på landbrugsområde, at der jo fra USA's og EU's side inden da var kommet forslag, der var mindre protektionistiske, og der var under mødet i Cancún også mulighed for at komme videre.

Det er jo ikke sådan, at USA's og EU's forslag var det endelige, men det var jo faktisk det, der skulle være til forhandling, og der var jo da også indstillet på at kunne bevæge os yderligere bl.a. omkring eksportsubsidieområdet. Det blev så ødelagt efter min opfattelse af den måde, det blev fejlhåndteret på den sidste dag – den opfattelse har jeg jo lov til at have – men der kan jo så være andre grunde, som formanden kan angive, for, hvorfor han opgav det. Jeg syntes, det var de forkerte emner, der fik lov til at blokere det.

Det får mig så over til Singapore, og det er jo også derfor, vi siger, at disse Singaporeemner ikke skal have lov at blokere. Jeg er fuldstændig enig med hr. Claus Larsen-Jensen i, at disse Singaporeemner, altså konkurrenceregler, handelslettelse, toldregler og investeringsregler jo er til ulandenes egen fordel.

Jeg synes, hr. Claus Larsen-Jensen forklarede det forbilledligt her ved at sige, at ingen jo vil investere sine penge et sted, hvor man risikerer at tabe dem alle sammen med et pennestrøg. Hvis der ikke er nogen retsregler, og der ikke er noget retssamfund til at beskytte investeringerne, så er der ingen, der afleverer de penge, og så kommer der ikke arbejdspladser. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, som der står i flertallets forslag, at de ikke må blokere. Det betyder nemlig, at vi stadig væk kan arbejde for at forklare fordelene ved det, lytte til de andre landes indvendinger mod